

Kisumun kehitysvammaiskoulun terveisiä marraskuussa 2018

Sain mahdollisuuden vieraillla Kisumun kehitysvammaiskoululla. Vierailun ajankohta oli sikäli huono, että Kenian koulujen pitkä loma oli alkanut jo marraskuun alussa ja lapsilla on meneillään noin kahden kuukauden loma, ennen uuden kouluvuoden alkua. Sain kuitenkin tavata koulun rehtorin ja muuta henkilökuntaa, sekä kaksi kolmesta koululla vakituisesti asuvista lapsista.

Rehtori Patrick Odweri Siminyo otti minut erittäin lämpimästi vastaan. Rehtori on koululla uusi, hän on aloittanut työnsä helmikuun alussa. Hän kertoo kuitenkin saaneensa koululta lämpimän vastaanoton. Vuoden 2020 alussa hänellä on suunnitteilla eläkkeelle jäänti. Ennen Kisumun kouluun siirtymistä, hänellä on yli 30 vuoden kokemus erityislasteri koulutuksesta. Rehtori vakuuttaa, että vaikka hän ei tässä työssä ehdi olla kuin pari vuotta, aikoo hän tehdä sen koko sydämeästään ja koulussa opiskelevien 97 lapsen parhaaksi.

Rehtori haluaa välittää lämpimät kiitoksensa tukijoille Suomeen. Haasteita on paljon, samoin toiveita ja suunnitelmia. Haasteistakin puhuessaan, rehtori muistaa kiittää Jumalaa kaikesta hyvästä, mitä koulu saa välittää lasten elämään.

Tapaan kaksi opettajaa, apuopettajan, koulun sairaanhoitajan, siivoojan ja kokin. Kaikki kertovat olevansa tyytyväisiä työhönsä kehitysvammaiskoululla. Toki pelko, ettei koululla aina ole varaa palkkojen maksuun, on monella mielessä. Itselläkin on perhe elätettävänä ja lasten koulumaksut maksettavana. Puutöiden opettaja haluaa esitellä luokahuonettaan ja millaisia puutöitä lapset siellä valmistavat. Omassa puutyöluokassa valmistetaan paljon opetusmateriaalia luokahuoneiden käyttöön.

Koululla vakituisesti asuvilla lapsilla ei ole mitään paikkaa minne mennä lomaa viettämään. Tämä on todella surullista todellisuutta. Toisaalta sairaanhoitaja kertoo, että osa lapsista ei haluaisikaan mennä kotiin loma-aikoina. Koulussa heistä pidetään hyvää huolta ja heillä on seuraa. Koulussa saa myös ravitsevaa ruokaa. Tekemistä ja pientä puuhastelua on vapaa-ajallakin. Kotona kehitysvammaisia lapsia usein väheksytään. Heitä aliarvostetaan muihin lapsiin verrattuna. Lääkityksistä ei useinkaan huolehdi. Koulu haluaisikin aina antaa lapsille lääkkeitä mukaan loma-ajoiksi kotiin, sillä on vaarallista, että

TERVETULOA KOTIIN
KAIKKI KANSAT

esimerkiksi epilepsialääkkeiden saantiin tulee tauko. Koulun saamat tulot eivät tätä kuitenkaan aina mahdollista.

Mielelläni juttelin pidempään koululla asuvien lasten kanssa. He eivät kuitenkaan juurikaan kykene kommunikoidaan. Kerron lapsille, että olen iloinen, kun Jumala on johdattanut heidät tälle koululle ja he saavat koululla huolenpitoa. Yritän pitää heille pientä evankeliovaa puhetta. Kiitän Jumalaa opettajista ja muusta henkilökunnasta. Kiitän Jeesuksen sovitustyöstä ristillä, joka on meille kaikille tarjolla. Rehtori toteaa minulle puheeni jälkeen; "Teillä länsimaissa osataan ajatella, että kehitysvammaisenkin lapsi on Jumalan luoma. Täällä Keniassa usein edelleen ajatellaan, että kehitysvammaisen lapsi

on kirous ja yritetään löytää syytä, miksi tällainen kirous on perheelle langetettu."

Vierailu jättää osittain sanattomaksi. Toisaalta tuntuu, että sanottavaa on niin paljon. Sydämessä on erityisesti kiitollisuutta siitä, että koulu on olemassa ja tekee työtään näiden Jumalan silmäterien parissa.

Jätämme koko koulun, sen lapset ja henkilökunnan rukouksiin. Lämmin kiitos teille työn tukijoille, jotka osaltanne olette tukemassa näiden lasten ja nuorten mahdollisuutta parempaan elämään.

*Kansa, joka pimeydessä vaeltaa, näkee suuren valon.
Niile, jotka asuvat kuoleman varjon maassa, loistaa kirkkaus.
Sillä lapsi on syntynyt meille, poika on annettu meille.
Hän kantaa valtaa harteillaan, hänen nimensä on
Ihmeellinen Neuvontuoja, Väkevä Jumala,
Iankaikkinen Isä, Rauhan Ruhtinas.
Jesaja 9:1,5*

Siunattua Adventti- ja Jouluaikaa Suomeen toivottaen,

Satu Arkkila
satu.arkkila@sley.fi